RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.651 van 1 juli 2002
in de zaak A. 112.342/XII-3327.

In zake : de BVBA DACRIPARK'S,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Hens,
kantoor houdende te Brasschaat,
Bredabaan 161, bus 1

tegen :

de STAD LIER,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Luypaers,
kantoor houdende te Heverlee (Leuven),
Ijzerenmolenstraat 105.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Dacripark's op 5 november 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 3 september 2001 van het college van burgemeester en schepenen van Lier om geen convenant te sluiten voor een kansspelinrichting klasse II op het adres Zimmerplein 1 te Lier;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Buyens, die loco advocaat R. Hens verschijnt voor verzoekster, en van advocaat H. K. Careme, die loco advocaat P. Luypaers verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de nota van de verwerende partij te laat is ingediend; dat hij overeenkomstig artikel 11, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster in essentie uiteenzet dat de bestreden beslissing het haar onmogelijk maakt een lunapark te openen, dat zij nochtans voor de uitbating een Vlaremvergunning heeft gekregen, dat de vergunning zal vervallen indien de inrichting niet uiterlijk op 13 april 2003 in gebruik wordt genomen, dat de contacten die zij legde en de investeringen die zij reeds deed "een moeite voor niets" geweest zijn, dat "dan ook" het gevaar reëel is dat zij op een faillissement afstevent;

Overwegende dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een door de kansspelcommissie uit te reiken voorafgaande schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat door de weigering van een convenant de aanvrager niet kan voldoen aan een van de voorwaarden voor het verkrijgen van de vergunning;

Overwegende dat te dezen de weigering om een convenant te sluiten geen betrekking heeft op een inrichting die bij het in voege treden van de nieuwe regeling reeds bestaat en die, juist ten gevolge van de weigering, dreigt te moeten sluiten, maar op een nieuwe inrichting die verzoekster eerlang wenst te openen; dat het voor verzoekster in die omstandigheden zaak is aan de hand van precieze en concrete gegevens aannemelijk te maken dat specifiek het niet kunnen openen van een kansspelinrichting klasse II haar het risico van een ernstig en moeilijk herstelbaar nadeel doet lopen;

Overwegende dat volgens een eerste aangevoerd nadeel verzoekster door de aangevochten weigering gevaar loopt het voordeel te verliezen van de Vlaremvergunning die de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen haar op 13 april 2000 verleende voor een “lunapark waar meer dan 35 speelautomaten voor gebruik ter plaatse zijn opgesteld”; dat het nadeel niet overtuigt; dat de bestreden beslissing verzoekster afhoudt van een vergunning voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II; dat voor een dergelijke uitbating voortaan echter geen milieuvergunning meer vereist lijkt; dat immers enerzijds uit artikel 34 van de wet van 7 mei 1999 en artikel 7 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot vaststelling van de lijst van automatische kansspelen waarvan de exploitatie is toegelaten in de kansspelinrichtingen klasse II, volgt dat in een kansspelinrichting klasse II uitsluitend ten hoogste 30 automatische kansspelen mogen geëxploiteerd worden; dat anderzijds, gelet op rubriek 32.5 van bijlage 1 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, lunaparken alleen vergunningsplichtig

zijn wanneer er méér dan 30 speelautomaten staan opgesteld; dat het eventuele verval van de vergunning van 13 april 2000 dan ook zonder voldoende verband met de aangevochten beslissing is;

Overwegende dat volgens het tweede nadeel contacten en investeringen verloren gaan, waaruit dan het risico van een faillissement wordt afgeleid; dat een en ander bij blote beweringen, zonder overtuigingskracht, blijft;

Overwegende, ten slotte, dat in zoverre verzoekster ook nog aanhaalt "dat de zaakvoerder van verzoekster een pand huurt waarin vroeger een frituur werd uitgebaat, doch deze frituur werd gesloten juist met de bedoeling om verzoekster toe te laten er een lun[a]park te kunnen openen", tenminste moet worden vastgesteld dat het nadeel blijkbaar niet de verzoekster zelf treft, maar de persoon van haar zaakvoerder;

Overwegende dat onvoldoende is aangetoond dat verzoekster door de bestreden weigering een ernstig en moeilijk herstelbaar ernstig nadeel riskeert; dat niet aan de tweede schorsingsvoorwaarde voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een juli 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**